

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2024:004.#####

#####

TRIBUNALUL CONSTANȚA

SECȚIA PENALĂ

Operator de date cu caracter personal înregistrat la A.N.S.P.D.C.P. sub nr. 4143

Dosar nr. #####/118/2020

SENTINȚĂ PENALĂ NR. ##

Ședința publică din data de 01 martie 2024

PREȘEDINTE: #####

GREFIER: #####

Ministerul ##### – D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța,
reprezentat de #####:

Pe rol soluționarea cauzei penale privind pe inculpații:

1. #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, domiciliat în #####, str. ##### nr.19, CNP #####, la data săvârșirii faptelor primar al #####, jud. Constanța, trimis în judecată prin rechizitoriul nr.###/P/2015 din data de 02.06.2020 al DNA – Serviciul Teritorial Constanta, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 alin.1 C.pen. (două acte materiale).

2. ##### (#####), fiica lui ##### și #####, născută la data de ##### în #####, domiciliată în #####, str. ##### nr.9, CNP #####, trimisă în judecată prin rechizitoriul nr. ###/P/2015 din data de 02.06.2020 al DNA – Serviciul Teritorial Constanța, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 alin. 1 C.pen. (două acte materiale).

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 22 noiembrie 2023 consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus în raport de prevederile art. 391 c.pr.penală, deliberarea și pronunțarea vor avea loc la data de 14 decembrie 2023, 15 ianuarie 2024, 30 ianuarie 2024, 15 februarie 2024, 29 februarie 2024 și ulterior la data de 01 martie 2024, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

I.Situația de fapt și încadrarea juridică reținută prin rechizitoriu

Prin rechizitoriul nr. ####/P/2015 al DNA Constanța, înregistrat pe rolul Tribunalului Constanța sub nr. de mai sus, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților #####, cercetat în stare de libertate sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 alin.1 C.pen. (două acte materiale), ##### (#####) #####, cercetată în stare de libertate sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 alin.1 C.pen. (două acte materiale) și complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen., ambele cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.

În actul de sesizare a instanței s-a reținut că:

Faptele inculpatului ##### care, în anul 2012, a inițiat Hotărârea Consiliului Local Agigea nr.92 iar în anul 2013 a inițiat Hotărârea Consiliului Local Agigea nr.15, întocmind proiectele și expunerile de motive, iar ulterior a pus în executare aceste hotărâri, acțiuni prin care un imobil situat pe raza comunei, aparținând SC ##### SRL, a fost inventariat în domeniul privat al comunei, realizându-se astfel o expropriere de fapt a societății comerciale, acte care au fost îndeplinite de către inculpat cu încălcarea art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția EDO, art.44 alin.1-3 din Constituția României, art.562 alin.3 din N.C.civ. (în vigoare la data săvârșirii faptelor), art.63 alin.5 lit.d din Legea nr.215/2001 și art.61 alin.2 din Legea nr.215/2001 (forma în vigoare la data săvârșirii faptelor) și care au produs o vătămare a dreptului de proprietate al SC ##### SRL, evaluată la suma de 214.560 euro și au obținut foloase patrimoniale necuvenite inițial pentru UAT Agigea iar ulterior pentru SC ##### SRL, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 alin.1 C.pen. (două acte materiale).

Faptele inculpatei ##### care, în calitate de secretar al #####, l-a ajutat pe inculpatul ##### să comită infracțiunea de abuz în serviciu reținută în sarcina lui, constând în exproprierea de facto a SC ##### SRL, prin inventarierea bunurilor acesteia în domeniul privat al #####, avizând pentru legalitate proiectele hotărârilor de consiliu local nr.92/2012 și 15/2013 și contrasemnând aceste hotărâri, inițiate de către inculpatul #####, prin care s-a realizat exproprierea, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 alin.1 C.pen. (două acte materiale)

II. Procedura camerei preliminare și desfășurarea cercetării judecătorești:

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 26.02.2021, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății.

în vedere că inculpații nu au recunoscut săvârșirea faptelor, s-a dispus efectuarea cercetării judecătorești în cauză, fiind audiați martorii ##### (f.34 di vol 1), ##### (f.42 di vol 1). ##### (73 di vol 1) ##### (f.81 di), ##### (f.1 di vol 2)

În cursul urmăririi penale SC ##### SRL a comunicat că se constituie parte civilă în cauză cu suma de 3.573.650,55 euro și 1.548.988 lei.

III.Situația de fapt reținută de către instanță și soluția pe fondul cauzei:

Analizând materialul probator administrat în cauză în faza de urmărire penală, precum și cel din cursul cercetării judecătorești, instanța reține următoarea situație de fapt:

Instanța apreciază că pentru corecta soluționarea a speței este necesară întâi o prezentare a legislației incidente în cauză, cu efect direct asupra soluției.

Astfel, potrivit art. 371 C.proc.pen. intitulat obiectul judecării, judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.

Totodată, faptele cu care este sesizată instanța trebuie să fie descrise explicit în rechizitoriu și să respecte limitele în care a fost efectuată investigația.

Mai mult, instanța apreciază că sintagma persoana/persoanele nu vizează doar inculpatul ci și persoana vătămată și partea civilă. Instanța nu poate să extindă obiectul judecării cu privire la alte fapte și persoane decât cele descrise în actul de sesizare, chiar dacă în cursul cercetării judecătorești ar rezulta existența altor fapte aflate în strânsă legătură cu cele sesizate, participarea la comiterea faptei a altor persoane sau existența unei alte persoane vătămate.

În concluzie obiectul judecării și acuzația este stabilită de organele de urmărire penală iar instanța nu îl poate modifica.

Raportat la aceste considerente, instanța constată că în cadrul rechizitoriului la secțiune în drept sunt expuse următoarele acuzațiile în esență.

Astfel, se menționează că faptele inculpatului ##### care, în anul 2012, a inițiat Hotărârea Consiliului Local Agigea nr. 92 iar în anul 2013 a inițiat Hotărârea Consiliului Local Agigea nr.15, întocmind proiectele și expunerile de motive, iar ulterior a pus în executare aceste hotărâri, acțiuni prin care un imobil situat pe raza comunei, aparținând SC ##### SRL, a fost inventariat în domeniul privat al comunei, realizându-se astfel o expropriere de fapt a societății comerciale, acte care au fost îndeplinite de către inculpat cu încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția EDO, art. 44 alin. 1-3 din Constituția României, art. 562 alin. 3 din N.C.civ. (in vigoare la data savarsirii faptelor), art.63 alin. 5 lit. d din Legea nr. 215/2001 și art. 61 alin. 2 din Legea nr. 215/2001 (forma in vigoare la data savarsirii faptelor) si care au produs o vatamare a dreptului de proprietate al SC ##### SRL, evaluată la suma de 214.560 euro și au obținut foloase patrimoniale necuvenite inițial pentru UAT Agigea iar ulterior pentru SC ##### SRL, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz in serviciu, prevăzută de art. 132 din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 aim.1 C.pen. cu aplicarea art. 35 alin.1 C.pen. si art. 5 alin. 1 C.pen. (două acte materiale).

În continuare se menționează că faptele inculpatei ##### care, în calitate de secretar al #####, l-a ajutat pe inculpatul ##### să comită infractiunea de abuz în serviciu reținută în sarcina lui, constand în exproprierea de facto a SC ##### SRL, prin inventarierea bunurilor acesteia în domeniul privat al #####, avizând pentru legalitate proiectele hotărârilor de consiliu local nr. 92/2012 si 15/2013 și contrasemnand aceste hotărâri, inițiate de către inculpatul #####, prin care s -a realizat exproprierea, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz in serviciu,

prevazuta de art.48 C.pen. raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. si art.5 alin.1 C.pen. (doua acte materiale).

În concluzie instanța obervă deci că obiectul judecării îl reprezintă în esență acțiunile inculpaților ##### și ##### (#####) ##### care au provocat un prejudiciu persoanei vătămate SC ##### SRL.

Rămâne de analizat totuși dacă calitatea de persoană vătămată a SC ##### SRL încă subzistă la momentul prezentei soluții.

Constatăm că în dosarul cu nr. #####/212/2019 au fost trimiși în judecată inculpații SC ##### SRL, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals in forma continuată, prev. de art.323 Cod penal, cu reținerea art.35 Cod penal (6 acte materiale), #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals in forma continuata, prev. de art. 323 Cod penal, cu reținerea art.35 Cod penal (4 acte materiale) și #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals, prev. de art.323 Cod penal (1 act material), trimis în judecată prin rechizitoriul nr. ###/P/2018 din data de 30.07.2019 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța.

Prin s.pen. nr. 1255 din data de 11 oct. 2022 Judecătoria Constanța a decis următoarele:

„În baza art. 396 alin. (6) C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit. f) C.proc.pen., dispune încetarea procesului penal față de inculpata #####, CNP #####, posesoare a CI #####, eliberat la data de 29.07.2011 de către SPCLEP Constanța, domiciliată în Constanța, B-dul ##### nr. 7, ### # #, ### #, ### #, apt. 50, #####, cu domiciliul procesual ales la Societatea Civilă de Avocați Ovanesian și #####, str. Grozești, nr.82, #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals în formă continuată, prev. de art. 323 C.pen., cu reținerea art. 35 alin. (1) C.pen. (4 acte materiale).

În baza art. 396 alin. (6) C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit. f) C.proc.pen., dispune încetarea procesului penal față de inculpatul #####, CNP #####, posesor al CI #####, eliberat de SPCLEP Techirghiol la data de 16.07.2014, domiciliat în sat #####, str. Eroilor 49, #####, cu domiciliul procesual ales la Societatea Civilă de Avocați Ovanesian și #####, str. Grozești, nr.82, #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 323 C.pen. (1 act material).

În baza art. 396 alin. (1) și (2) C.proc.pen. și art. 323 C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen., raportat la art. 137 alin. (2) și (4) lit. b) C.pen., condamnă pe inculpata ##### SRL, ###, J13#####, cu sediul în #####, str. Meduzei nr. 6, #####, cu domiciliul procesual ales la Societatea Civilă de Avocați Ovanesian și #####, str. Grozești, nr.82, #####, la pedeapsa amenzii penale în cuantum de 600.000 lei, stabilită prin înmulțirea unui număr de 200 de zile-amendă cu suma corespunzătoare zilei amendă stabilită de instanță la 3.000 lei, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals în formă continuată (6 acte materiale).

În baza art. 138 alin. (1) și (4) C.pen. rap. la art. 136 alin. (3) lit. e) C.pen. și art. 144 alin. (1) C.pen., aplică inculpatei ##### SRL pedeapsa complementară constând în plasarea sub supraveghere judiciară pe o perioadă de 3 ani, care se va executa după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

În baza art. 397 alin. (1) C.proc.pen. rap. la art. 19 C.proc.pen. și art. 25 alin. (1) C.proc.pen., respinge ca nefondate pretențiile civile formulate de părțile civile ##### SA

– prin CONTINVEST INSOLVENȚĂ SPRL ##### ##### nr.3, jud. Constanța și COMUNA AGIGEA PRIN ##### loc. Agigea, ##### ##### #, ##### ##### #. 404 alin. (4) lit. i) C.proc.pen., raportat la art. 397 C.proc.pen. și art. 25 alin. (3) C.proc.pen., dispune desființarea în totalitate a înscrisurilor falsificate reprezentate de factura nr. #####.01.2001 - exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 m.p. - (fila 277, vol. I d.u.p.), factura nr. #####.01.2001 (f. 276, vol. I d.u.p.), actul aditional nr. 1/14.01.2004 la actele constitutive ale societății ##### SRL (f. 274 vol. I d.u.p.) și extrasul din Hotărârea ## nr. 3/13.11.2003 emisă de ##### SA (f. 275 vol. I d.u.p.)”

În considerentele sentinței instanța a reținut că „În ce privește împrejurările și modul de comitere a infracțiunii reținute în sarcina inculpatei ##### SRL, precum și mijloacele prin care a fost săvârșită infracțiunea, instanța reține că inculpata a folosit în mod repetat, cunoscând că sunt falsificate în sensul în care conțin consemnări necorespunzătoare adevărului, în urma alterării conținutului, facturile nr. #####.01.2001 (exemplarul conținând suprafața de 7.605 m.p.) și nr. #####.01.2001, respectiv actul aditional nr. 1/14.01.2004 al SC ##### SRL în scopul obținerii unor soluții favorabile în anumite dosare civile și în susținerea unei plângeri penale pendinte în fața unei alte autorități judiciare penale, fără ca scopul să fi fost însă atins, prin urmărirea producerii unei stări de pericol pentru ordinea juridică și încrederea de care se bucură înscrisurile sub semnătură privată emenate de la societăți.”

S-a mai menționat că „În baza art. 404 alin. (4) lit. i) raportat la art. 397 C.proc.pen. și art. 25 alin. (3) C.proc.pen., instanța va dispune desființarea în totalitate a înscrisurilor falsificate reprezentate de factura nr. #####.01.2001 - exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 m.p. - (fila 277, vol. I d.u.p.), factura nr. #####.01.2001 (f. 276, vol. I d.u.p.), actul aditional nr. 1/14.01.2004 la actele constitutive ale societății ##### SRL (f. 274 vol. I d.u.p.) și extrasul din Hotărârea ## nr. 3/13.11.2003 emisă de ##### SA (f. 275 vol. I d.u.p.).

Astfel, instanța are obligația ca odată cu soluționarea acțiunii civile să se pronunțe și asupra rezolvării oricărei alte probleme privind justa soluționare a cauzei, în concret asupra desființării totale sau parțiale a unui înscris sau a restabilirii situației anterioare săvârșirii infracțiunii, în prezenta cauză urmând a se dispune desființarea totală a înscrisurilor menționate, ce au fost avute în vedere la săvârșirea infracțiunilor de uz de fals reținute în sarcina inculpaților, astfel cu privire la factura nr. #####.01.2001 – în referire doar la exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 m.p., deoarece în mod exclusiv instanța a reținut în considerente că doar acesta reprezintă un înscris alterat sub aspectul conținutului.”

Prin d. pen. nr. 193/P din data de 28 feb 2023 Curtea de Apel Constanța a decis:

„În baza art.421 pct. 1 lit. b Cod de procedură penală, respinge ca nefondate apelurile declarate de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța și părțile civile SC ##### SA - prin CONTINVEST INSOLVENȚĂ SPRL și Comuna AGIGEA – reprezentată legal prin ##### - împotriva sentinței penale nr.#####/11.10.2022 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul penal nr.#####/212/2019.

În baza art.421 pct. 2 lit. a Cod de procedură penală, admite apelurile declarate de către apelanții inculpați SC ##### SRL, ##### și ##### împotriva aceleiași sentinței penale.

Desființează în parte sentința penală apelată și, rejudecând cauza, înlătură din cuprinsul acestei sentințe dispozițiile referitoare la aplicarea față de inculpata SC ##### SRL a pedepsei complementare a plasării sub supraveghere judiciară pe o perioadă de 3 ani, în baza art.138 alin.1 și 4 raportat la art.136 alin.3 lit. e și art.144 alin.1 Cod penal, precum și cele privind desființarea extrasului din Hotărârea ### nr.3/13.11.2003 emisă de SC ##### SA.”

În considerente Curtea de Apel a constatat că SC ##### SRL se face vinovată de săvârșirea infracțiunii de uz de fals și a menționat că:

- inculpata ##### SRL a folosit facturile nr.#####.01.2001 (exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 mp) și nr.#####.01.2001, respectiv actul adițional nr.1/14.01.2004 al SC ##### SRL (prin care se consemnează ca fiind aport la capitalul social adus de SC ##### SA - cu ”platformele aferente imobilului Cherhana Agigea”, în susținerea acțiunii civile din cadrul dosarului civil nr.#####/118/2018 al Tribunalului Constanța, având ca obiect „anularea autorizatiei de construire pentru rețele electrice/iluminat public – emise de Comuna Agigea” - în interesul obținerii unei soluții judecătorești favorabile;

- inculpata ##### SRL a folosit facturile nr.#####.01.2001 (exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 mp) și nr.#####.01.2001, respectiv actul adițional nr.1/14.01.2004 al SC ##### SRL prin care se consemnează ca fiind aport la capitalul social adus de SC ##### SA cu „platformele aferente imobilului Cherhana Agigea” în susținerea apărărilor din cadrul dosarului civil nr.#####/118/2016 al Tribunalului Constanța având ca obiect „nulitate act”- actiune promovata de Comuna Agigea împotriva societății ##### SRL - în interesul obținerii unei soluții judecătorești favorabile;

- inculpata ##### SRL a folosit facturile nr.#####.01.2001 (exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 mp) și nr.#####.01.2001, respectiv actul adițional nr.1/14.01.2004 al SC ##### SRL, prin care se consemnează ca fiind aport la capitalul social adus de SC ##### SA cu ”platformele aferente imobilului Cherhana Agigea” la Judecatoria Constanța, în cadrul dosarului nr.#####/212/2016, având ca obiect plângere contravențională a societății ##### SRL împotriva unui act de sancționare emis de ##### Locală - în interesul obținerii unei soluții judecătorești favorabile;

- inculpata ##### SRL a folosit facturile nr.#####.01.2001 (exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 mp) și nr.#####.01.2001, respectiv actul adițional nr.1/14.01.2004 al SC ##### SRL, prin care se consemnează ca fiind aport la capitalul social adus de SC ##### SA cu „platformele aferente imobilului Cherhana Agigea” în susținerea unei plângeri penale pendinte în fața unei alte autorități judiciare penale - respectiv în data 27.03.2015, în interesul de a obține justificarea calității procesuale în fața respectivei autorități judiciare pentru societatea petentă;

- inculpata ##### SRL a folosit facturile fiscale nr.#####.01.2001 (exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 mp) și nr.#####.01.2001 în anexa 4 în cadrul dosarului civil înregistrat la Tribunalul Constanța sub nr.#####/118/2016, la data de 28.04.2016, acte pe care le-au depus alaturat întâmpinării prin care se cerea respingerea acțiunii formulate de Comuna Agigea;

- inculpata ##### SRL a folosit facturile fiscale nr.#####.01.2001 (exemplarul conținând mențiunea privind suprafața de 7.605 mp) și nr.#####.01.2001 în anexa 5 – în

cadrul dosarului civil înregistrat la Judecătoria Constanța sub nr.14.###/212/2015, acte depuse alăturat cererii de chemare în judecată prin care se solicita anularea unei licitații Comuna Agigea; Totodată, Curtea a mai menționat următoarele:

„Sub forma unei observații cu titlu general, Curtea remarcă faptul că în referire la aceleași active imobiliare au fost încheiate un număr de trei facturi fiscale la aceeași dată de 03.01.2001, fiecare cu un conținut diferit, aspect care, din punct de vedere logic, poate fi cu greu sustenabil, în condițiile în care toate aceste facturi vizează principalul activ constituit din ”imobilul cherhana” situat în localitatea Agigea, în suprafață de 1605 mp, potrivit exemplarului 1 al facturii nr.2540812, respectiv 7605 mp, potrivit exemplarului 2 al aceleiași facturii, căruia i se asociază o ”platformă de pământ cu diguri de apărare aferente”, prin exemplarul 1 al facturii nr.#####.01.2001 și o ”platforma beton aferentă” tot în suprafață de 1605 mp, potrivit facturii nr.2540816.

Așadar, principalul element de diferențiere dintre exemplarul 1 și exemplarul 2 al facturii nr.2540812 îl reprezintă suprafața imobilului cherhana din localitatea Agigea, exemplarul 2 al facturii care consemnează o suprafață mai mare a imobilului de 7605 mp fiind folosit în mai multe cauze civile, dar și în susținerea unei plângeri penale, începând cu anul 2015.

Nu lipsit de relevanță juridică penală este însă și faptul că facturile nr.#####.01.2001 și nr.#####.01.2001 mai cuprind un al doilea element de diferențiere, care nu poate fi explicat nici din punct de vedere logic și nici din punct de vedere juridic, anume acela că deși se vinde același activ imobiliar reprezentat de imobilul cherhana din localitatea Agigea, acesta este însoțit în primă fază de platforma de pământ cu diguri de apărare aferente, pentru ca ulterior, acest element de rezistență să dispară, fiind înlocuit de un altul, respectiv platforma de beton aferentă. Firesc ar fi fost ca toate aceste active să fie consemnate într-o singură factură, cu același conținut, însă în lipsa originalelor facturilor, despre care inculpații au afirmat că nu le-au avut niciodată în posesie, Curtea va face aprecieri cu privire la veridicitatea înscrisurilor în litigiu prin prisma altor elemente probatorii relevante.

Astfel, câtă vreme exemplarele facturii nr.#####.01.2001 nu corespund în privința suprafeței imobilului înstrăinat, prima concluzia logică nu poate fi decât aceea decât că asupra uneia dintre cele două facturi s-a intervenit cel puțin în modalitatea alterării, prevăzute de art.322 raportat la art.320 Cod penal, această concluzie fiind susținută și de specialistul criminalist audiat în cursul urmăririi penale la data de 03.06.2019.

În opinia instanței de apel, înscrisul alterat, utilizat în fața organelor judiciare, nu poate fi decât exemplarul 2 al facturii nr.#####.01.2001, întrucât acesta cuprinde o suprafață de 7605 mp, pe care inculpata SC ##### SRL nu a dobândit-o în baza actelor juridice de care se prevalează.

Această concluzie este susținută, în principal, de concluziile expertizei topografice/tehnice judiciare care a fost efectuată în faza urmăririi penale, din care rezultă că suprafața reală, rezultată din măsurători, potrivit limitelor indicate de inculpați, aferentă imobilului cherhana din localitatea Agigea, este de 1605 mp, și nu de 7605 mp.

Mai mult, relevantă în cauză este și împrejurarea reliefată prin expertiza contabilă efectuată în cursul urmăririi penale că nici una din cele două facturi nu a fost înregistrată în contabilitatea vânzătorului acestor active - SC ##### SA, nici în luna ianuarie 2001 și nici până la sfârșitul aceluși an, doar una dintre facturi fiind înregistrată în contabilitatea societății, abia în luna iulie 2002, la mai bine de un an și jumătate de la data emiterii.

Trebuie arătat că la data de 10.07.2000 a fost deschisă procedura de insolvență privind pe SC ##### SA, în baza încheierii judecătorului sindic pronunțate în dosarul nr.882/COM/2000 al Tribunalului Constanța, procedură care a fost închisă la data de 15.05.2001, în baza încheierii nr.####/COM a Tribunalului Constanța, iar imobilul ”cherhanaua Agigea” nu a fost trecut în inventarul prezentat administratorului judiciar, tot astfel cum nici cele două facturi menționate mai sus nu au fost prezentate acestuia, judecătorului sindic și adunării creditorilor.

Acest fapt, coroborat cu o altă concluzie exprimată de expertul contabil, în sensul că bunul imobil înstrăinat nu figura în inventarul SC ##### SA la data de 31.12.2000 - așa cum ar fi trebuit să figureze orice bun mai înainte de momentul vânzării - dovedește fie că activul înstrăinat nu făcea parte din patrimoniul vânzătorului și că acesta nu putea înstrăina un bun de care nu putea dispune, fie că deținerea bunului în patrimoniul vânzătorului a fost ocultată la o anumită dată, pentru ca bunul să poată fi vândut ulterior, prin antedatarea actelor de înstrăinare, fie că operațiunea de înstrăinare nu au avut niciodată loc.

Din aceste elemente de fapt rezultă o altă concluzie, anume că cele două facturi emise sub nr.#####.01.2001 și factura nr.#####.01.2001 cuprind mențiuni nereale, sub aspectul operațiunii juridice pe care tind să îl exprime, întrucât acestea nu au fost prezentate judecătorului sindic și administratorului judiciar nici în procedura insolvenței SC ##### SA, iar originalele facturilor nu au fost vreodată evidențiate.

Trebuie adăugat și faptul că, deși nu se specifică expres, obiect al vânzării consemnate în facturile nr.#####.01.2001 și factura nr.#####.01.2016 l-a constituit și terenul aferent construcției, astfel încât actele juridice translativ de proprietate trebuiau întocmite, sub sancțiunea nulității, în formă autentică, potrivit art.2 alin.1 și art.14 alin.1 din Legea nr.54/1998, privind circulația juridică a terenurilor.

În acest sens, se impune precizarea că unul din obiectivele expertizei topografice/tehnice judiciare dispuse în faza urmăririi penale privește stabilirea prin măsurători și comparații de documente a bunurilor imobile deținute în localitatea Agigea de SC ##### SA și determinarea existenței în patrimoniul societății a terenurilor vândute prin cele două facturi.

În referire la acest obiectiv, expertul judiciar a concluzionat că platforma de pământ cu diguri de apărare aferentă imobilului Cherhana Agigea care face obiectul facturii fiscale emise sub nr.#####.01.2001 este în suprafață de 1605 mp, și nu de 7605 mp astfel cum susțin inculpații.

Mai mult, în măsura în care înstrăinarea nu se contestă de către inculpați, iar aceștia susțin că imobilul în litigiu a fost adus ca aport la capitalul social al SC ##### SRL de către SC ##### SA, este cert că o construcție de tip cherhana nu putea fi vândută de SC ##### SA către SC ##### SA fără terenul aferent.

Prin urmare, nu poate fi reținută apărarea inculpaților, susținută ca motiv de apel, că forma autentică a contractului de vânzare-cumpărare nu era necesară, întrucât activele înstrăinate prin cele două facturi reprezintă doar construcții edificate în baza autorizației de construire nr.7008 din 17.09.1983. De altfel, înscrisurile false au fost folosite în dosarul nr.#####/212/2015 înregistrat pe rolul Judecătoriei Constanța, având ca obiect ”grănițuire”, operațiune care, dacă este ulterior adusă la îndeplinire, nu poate privi decât terenurile învecinate.

În aceste condiții, în absența unor acte translativ de proprietate valabil întocmite și a unor exemplare originale ale facturilor care să confirme înstrăinarea elementelor de patrimoniu, copiile

facturilor nr.2540812 și nr.2540816 din 03.01.2001, nu pot fi privite ca valide din punct de vedere legal și nu pot face dovada împrejurărilor de fapt și juridice pe care ele tind să le ateste.

s-a susținut că infracțiunea de uz de fals nu s-ar putea reține cu privire la acțiunea de folosire de către inculpați a facturii nr.#####.01.2001, întrucât Codul penal 1968, în vigoare la data întocmirii actului, nu prevedea că înscrisul poate fi falsificat prin atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului, Curtea nu își poate însuși acest raționament, întrucât și la acea dată, doctrina și jurisprudența au reținut că și în cazul unui înscris sub semnătură privată contrafacerea scrierii putea avea ca semnificație plăsmuirea în întregime sau în parte a înscrisului, prin atribuirea sau nu a înscrisului unei alte persoane, reproducerea conținutului unui asemenea înscris cu ajutorul metodelor tehnice/digitale sau inserarea unor mențiuni nereale cu ocazia întocmirii înscrisului.

În lumina celor arătate, nici actul adițional nr.1/14.01.2004 al SC ##### SRL ca înscris subsecvent, nu poate fi privit ca valid, iar din perspectiva dispozițiilor art.320 alin.1 Cod penal, și acest înscris este fals, datorită consemnării unei mențiuni necorespunzătoare adevărului, prin specificarea ca fiind aport la capitalul social adus de SC ##### SA a ”platformelor” aferente imobilului cherhana Agigea, prin preluarea adăugirii făcute în cuprinsul ”extrasului” Hotărârii ### nr.3/2003 prezentat la ORC.

Trebuie reamintit că, în baza celor două facturi nr.2540812 și nr.2540816 din 03.01.2001, imobilul constituit din cherhanaua din localitatea Agigea, împreună cu platformele de beton și digurile de apărare, a fost vândut de către SC ##### SA către SC ##### SA contra sumei totale de 1.660.432.470 lei, iar prin Hotărârea CA nr.3/13.11.2003, SC ##### SA dispune participarea la capitalul social al SC ##### SRL cu ”un imobil în natură – Cherhanaua Agigea”.

Trecând peste faptul că aportul social nu putea fi făcut în favoarea unei entități juridice care nu exista la acea dată – ## ##### fiind constituită la 18.12.2003 – actul adițional emis sub nr.1/14.01.2004 și prezentat la aceeași dată la ORC Constanța cuprinde o mențiune suplimentară celei cuprinse în Hotărârea ### nr.3/13.11.2003, în sensul în care aportul social adus de SC ##### SA la capitalul SC ##### SRL cuprinde și platforma aferentă imobilului cherhana, deși în cuprinsul Hotărârii ### nr.3/13.11.2003 acest aport cuprindea doar un ”imobil în natură – Cherhanaua Agigea”. Adăugirea a fost făcută prin prezentarea către judecătorul delegat a unui înscris intitulat ”extras hotărâre ###/13.11.2003”, care cuprinde, la rândul său, această mențiune suplimentară, diferită celei din Hotărârea ### nr.3/13.11.2003, în sensul în care aportul social adus de SC ##### SA la capitalul social al ## ##### cuprinde și platforma aferentă imobilului în natură Cherhanaua Agigea, pe care Hotărârea ### nu o specifică.

De altfel, martora Bidoae ##### a declarat că semnătura de pe acest extras al Hotărârii ### nu îi aparține, iar acest aspect nu face decât să întărească o a doua concluzie, în sensul în care și extrasul de pe Hotărârea ### a SC ##### SA, ca înscris premergător actului adițional nr.1/14.01.2004 este falsificat. Acest extras ar fi trebuit să preia în mod fidel conținutul actului la care se referă, or, la o simplă lectură, se poate constata că Hotărârea ### nr.3/13.11.2003 nu face nicio referire la platformele aferente imobilului Cherhana Agigea, mai mult, originalul extrasului prezentat organelor de urmărire penală de martorul Buksz #####, nu cuprinde nici el mențiunea adăugită ”cu platforme aferente”. Așadar, singura variantă care nu corespunde cu originalul acestui extras este cea prezentată la ORC Constanța, conținutul acestui extras falsificat fiind preluat și în

cuprinsul actului adițional nr.1/14.01.2004 al SC ##### SRL, utilizat mai apoi de către inculpați ca mijloc de probă în mai multe cauze civile și în susținerea unei plângeri penale.”

Instanța a apreciat necesar a fi prezentate dispozitivele celor două hotărâri precum și anumite pasaje relevante din considerentele acestora, deoarece, având autoritate de lucru judecat, influențează în mod direct și determinant soluția din prezenta cauză penală.

Din dispozitivul și considerentele acestor două hotărâri judecătorești, ce au dobândit autoritate de lucru se pot extrage câteva concluzii.

Astfel, în cauză instanța penală a desființat doar încrisurile ca și instrumentum probationem și nu și actul juridic efectiv, negotium. Pe cale de consecință nu este aplicabil art. 1254 C.civ. alin. (1) și (2) intitulat Desființarea contractului și a actelor subsecvente ce enunță: Contractul lovit de nulitate absolută sau anulat este considerat a nu fi fost niciodată încheiat. Desființarea contractului atrage, în condițiile legii, și desființarea actelor subsecvente încheiate în baza lui.

#####, se constată din considerentele Curții de Apel Constanța că acesta nici nu a existat, constatându-se că SC ##### SRL nu a dobândit suprafața de 7605 mp ce este individualizată în cuprinsul exemparului 2 al facturii nr. #####.01.2001, platforma de pământ cu diguri de apărare aferente sau platforma de beton aferentă facturii nr.250816/03.01.2001.

S-a apreciat deci, având în vedere că nu a fost desființat, ca fiind valid, doar exemplatul nr. 1 al facturii nr. #####.01.2001 ce enunță ce a avut ca obiect imobilul cherhana situat în localitatea Agigea în suprafață de 1605 mp.

Se constată deci că SC ##### SRL nu a fost niciodată proprietar al bunurilor și nu se poate aprecia nici că ar fi fost un terț de bună credință, având în vedere că societatea a fost condamnată penru uz de fals.

De asemenea instanța nu apreciază că ar fi îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a se putea invoca uzucapiunea, deoarece posesia trebuie să fie utilă, în sensul prevederilor art.1847 și urm. Cod civil 1864, adică să fie exercitată continuu, neîntrerupt, netulburată, publică și sub nume de proprietar și să se fi exercitat timp de 30 de ani.

Constatăm că posesia a fost tulburată și nici timpul necesar de 30 de ani nu s-a scurs pentru a putea fi invocată.

Revenind la acuzația adusă, se constată că în rechizitoriu organele de urmărire penală au menționat că „Conform concluziilor expertului, între imobilul în suprafață de 8940 m.p. care a făcut obiectul HCL Agigea nr.92/19.03.2012 și platformele de beton, în suprafață (din acte) de 1605 m.p. și de pământ, în suprafață de 7605 m.p.(din acte), aferente Cherhana Agigea, pentru care au fost emise: proiectul nr.130/1982 și memoriul justificativ aferent, autorizația nr.7008/17.09.1983, memoriile tehnice nr.11185 și PVL 8051, ordinul de începere a lucrărilor nr.1/1984, procesul verbal de predare a amplasamentului din 05.10.1984 și fișa corpului de proprietate înregistrate la OJCGC Constanța la data de 11.02.2003, există identitate.”

Pe cale de consecință, constatăm deci că în concret acuzația vizează exproprierea de facto a persoanei vătămate, privind bunurile, ce se constată că nu au fost niciodată în patrimoniul ei.

Continuând cu acuzația formulată împotriva celor doi inculpați, instanța constată că a vizat o presupusă faptă de abuz în serviciu definită în cadrul art. 297 ca „fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel

de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”

În aceste condiții, în care pentru a se reține existența laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu este necesară o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane juridice instanța apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile necesare impuse de către legiuitor pentru a ne afla în prezența unei astfel de infracțiuni.

Instanța consideră că cele expuse de către organele de urmărire penală în curprinsul actului de sesizare, deși sunt de apreciat din punct de vedere intelectual, sunt parțial eronate și anume că legea ocrotește aparența de drept și situația de fapt existentă la un moment dat, persoana vătămată având un interes patrimonial și deci un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța nu contestă posibilitatea că o protecție juridică poate exista, dar cu certitudine această protecție nu este conferită de către legea penală în acest moment.

Astfel, așa cum s-a arătat în literatura de specialitate recentă (##### Sinteze de Drept penal. Partea specială, Ed. 3, vol. II., Ed. CH ####, București, 2022, p.1044) ca urmare a DCC nr. 405/2016, printre altele, se impune în sarcina organelor judiciare necesitatea evaluării incidenței principiului minimeia intervenției a legii penale.

În această decizie instanța de contencios constituțional a apreciat că „În concluzie, Curtea reține că sarcina aplicării principiului „ultima ratio” revine, pe de-o parte legiuitorului, iar pe de altă parte, organelor judiciare chemate să aplice legea”

în vedere acestea, instanța este chemată să aprecieze decă această posibilă încălcare a unui interes patrimonial este pedepsită de legea penală.

Pe cale de consecință, va constata, că o condamnare a doi inculpați trimiși în judecată pentru exproprierea de facto a unor imobile, asupra căreia presupusa persoană vătămată nu a avut niciodată drept de proprietate, fiind chiar condamnată pentru utilizarea de înscrisuri care atestau în mod fals acest lucru, nu este nici în litera legii și nici în spiritul ei.

O posibilă despăgubire, în conformitate cu jurisprudența ##### poate fi analizată în cadrul altor proceduri judiciare, în speță civilă, precum și alte forme de răspundere incidente în ceea ce îi privește pe inculpați, disciplinară sau administrativă.

Totodată, instanța amintește că raportat la obiectul judecării cu care a fost investită, nu va analiza cine este veridicul proprietar al bunurilor din litigiu, dacă acestea aparțin ## ##### sau nu, ori dacă acesta este persoană vătămată într-un raport penal de conflict, concret.

De asemenea având în vedere că nu s-a constatat aplicabil în prezenta speță textul art. 297 C.pen., instanța constată ca nemaifiind posibilă analiza incidenței art. 132 din Legea nr. 78/2000, în sensul constatării sau nu a obținerii pentru sine ori pentru altul de către inculpatul ##### a unui folos necuvenit.

În final instanța apreciază ca temei al achitării inculpaților cel prevăzut în cadrul art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., fapta nu este prevăzută de legea penală. ##### apreciază din punct de vedere intelectual argumentele apărării precum căroră temeiul corect de achitare este ce codificat în cadrul art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. și admite existența a două curente de gândire în literatura de specialitate și jurisprudență, instanța este adepta opiniei conform căreia pentru a se

putea dispune achitarea pe temeiul juridic, fapta nu există, trebuie să nu fi existat nicio acțiune manifestată în realitatea obiectivă.

în vedere că în acest caz, au existat acțiuni ale inculpaților ce au modificat realitatea obiectivă, în opinia instanței avem de a face cu o faptă, doar că aceasta nu este prevăzută de legea penală

În concluzie, instanța consideră că faptele inculpaților nu sunt prevăzute de legea penală având în vedere că presupusa persoană vătămată nu a deținut niciodată din punct de vedere legal terenurile/imobilele ce au făcut obiectul HCL, o posibilă pagubă sau vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale acesteia, nefiind protejată de legea penală.

În ceea ce privește prescripția răspunderii penale, raportat la cele expuse mai sus, se constată că nu mai este necesară analiza acestei instituții.

În baza art. 25 alin. 5 C.p.p. instanța va lasă nesoluționată acțiunea civilă.

Totodată, solicitarea de a fi restabilită situația anterioară formulată de ##### SRL prin completarea concluziilor scrise, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă având în vedere tardivitatea formulării acesteia, în condițiile în care a fost formulată după încheierea dezbaterilor. Totodată, raportat la cele anterior menționate în cuprinsul sentinței, această cerere se constată că este și nefondată.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În baza art. 396 alin. 5 C. proc. pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C. proc. pen., achită inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, domiciliat în #####, str.##### nr.19, #####, CNP ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) C.pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 alin.1 C.pen. (doua acte materiale), întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

În baza art. 396 alin. 5 C. pr. pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C. pr. pen., achită inculpata ##### (#####), fiica lui ##### și #####, născută la data de ##### în #####, domiciliată în #####, str.##### nr.9 #####, CNP ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 35 alin.1 C.pen. și art.5 alin. 1 C.pen. (doua acte materiale),

În baza art. 25 alin. 5 C.p.p. instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Hotarâre nr. 75/2024 din 01.03.2024, cod RJ 9875e663e
(<https://rejust.ro/juris/9875e663e>)

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 405 alin 1 C.proc.pen. astăzi, 01.03.2024.

PREȘEDINTE

#####

GREFIER

#####

Red.#####/01.03.2024/2 ex.

4 #####/01.03.2024